

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 34. Hyperaspistes Erasmi contra Lutherum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

mnino verbis effutiebatur, affirmans, „li-
 „berum arbitrium nil nisi inane nomen Sæcul. XVI.
 „esse, Deum in nobis malum æque A.C. 1526.
 „ac bonum operari, magnam fidei per-
 „fectionem in eo consistere, si creda-
 „mus, Deum justum esse, quamvis
 „per suam voluntatem necessario da-
 „mnabiles efficiat, adeo, ut damnato-
 „rum suppliciis delectari videatur. „
 Præterea in hæc verba prorupit Luthe- ibid. p. 465.
 rus: „Placeat nobis Deus, quando in-
 „dignos coronat, nec nobis displiceat,
 „quando innocentes damnat; tandem
 „ita concludit: Hæc dico, non inqui-
 „rendo, sed ea sic definiendo, nec ea
 „alterius cujusque judicio subicere
 „volo, sed omnibus & singulis consu-
 „lo, ut meæ sententiæ sese submit-
 „tant. „

§. XXXIV.

*Hyperaspistes Erasmi contra
Lutherum.*

Erasmus, cum se a Luthero tam indi- Cochl. ann.
 gno modo haberi cerneret, ejus libro 1526. p. 144.
 duos alios opposuit, quos Hyperaspisten
 appellavit, id est, *defensorem Diatribæ*;
 Concinnabat hoc opus tanta celeritate,
 ut in hoc labore nonnisi decem aut
 duodecim dies impenderet. In eo Lu-
 therum his verbis redarguit: *Quam
 multa*

Sæcul. XVI. multa sunt in tuo libro prorsus aprosdionij-
 A.C. 1526. sa, supervacanea, quot in locis communi-
 bus moræ, quantum convitiarum, quam multa manifestæ vanitatis, quantum stropharum, quantum figurati morsus, quam multa parum pudenter detorta ac depravata. Primum vero demiror, cum mea Diatriba nihil habeat, nisi moderatam de re disputationem, cumque e propinquo allatret Emserus, e longinquo Cochleus objurget, ex Anglia præter Roseum & alios Episcopus Roffensis justis voluminibus te lacestat, ex Gallia Clichtoveus Lutherum oppugnet Antiluthero, ex Italia Longolius elaboratam orationem in te torserit. Denique cum hic habeas ex tuæ sodalitatis Coriphæis, qui tibi sedulo facestant negotium, quorum Zwinglius dogma tuum de Eucharistia oppugnat; cum idem fecerit Capito, & Oecolompadius. Hæc inquam, cum ita sint, demiror, quo consilio ad omnes obmutescens, nostræ Diatribæ respondendum putaris. Postea Lutherus suam animi levitatem exprobrat, dicitque: *Quis unquam sapuit, qui vel latum, ut ajunt digitum dissensit a tuis dogmatibus?* Postremo calumnias, quas Lutherus impudenti calamo in eum effudit, a se amolitur. His absolvitur prima hujus libri pars. In altera Erasmus confutat responsa, quibus Lutherus textus allegatos, necnon argumenta contra suam opinionem allata enervare
 uite

nitebatur. Hoc Erasmi opus justum vo-
lumen efficit, ac potissima illius pars po-
tius personam Lutheri, quam doctri-
næ summam tangit, nec novum quid
hac in re exhibet; nihilominus Luthe-
rus neutram hyperaspistis partem con-
futare est ausus.

Sæcul. XVI.

A.C. 1526.

§. XXXV.

*Lutheri epistola ad Georgium Sa-
xonice Ducem.*

Sub idem tempus Lutherus datis lite-
ris Georgium Saxonie Ducem indu-
cere conabatur, ut ementitum Evan-
gelium in sua ditione prædicari permit-
teret, *quamvis*, scripsit Lutherus, *Illustris-
sima Clementia vestra non velit credere
doctrinam meam esse verbum Dei, nihilomi-
nus neque vestra Clementia, nec ullus homi-
num doctrinam meam extinguet, aut impe-
diet: oportet eam progredi, sicut & hæc-
tenus fecit. Id unum doleo, quod videre de-
beam, quomodo illustrissima Clementia ve-
stra tam horrendè impingat in lapidem au-
gularem Christum: cum Deus alioquin tibi
multas bonas virtutes, & proprietates aliis
in rebus dederit. Oro & subjicio me, ac
gratiam quero, ubicunque Clementiam ve-
stram offendi sive scriptis, sive verbis . . .
Remitto item ex corde omnia, quæcunque
Ill. Clementia vestra contra me egit, solum-
modo*

Cochl. l. cit.

p. 126. &

p. 127.